

HOMENATGE HOME I DONA MAJORA EDAT VILA-REAL 2019

SALUDA

Reina de les festes, dames de la ciutat, corporació municipal. Amics i familiars de les persones homenatjades, senyores i senyors. Bon dia.

Acabem d'encetar les festes de Sant Pasqual, el nostre patró. Un patró molt estimat per tots els vila-realencs i vila-realenques, símbol de senzillesa, servei als demés i estima pels seus iguals. A cavall entre l'any passat i enguany, commemorem el 400é aniversari de la beatificació d'aquell frare humil de Torrehermosa que ha marcat per sempre la forma de ser de la nostra ciutat.

PRESENTACIÓ HOMENATJATS

Però hui no sols és dia d'alegria perquè recordem el patró de tots els vila-realencs. També ho és perquè tenim l'orgull de celebrar estes festes junt a l'home i la dona de major edat de Vila-real, dues persones que són un exemple de saviesa i experiència i, també, d'amor per esta ciutat. Són Natividad Cubedo Bort, de 99 anys, i Jose Maria Vidal Albella, de 97.

Davant dels seus ulls han passat quasi 100 anys d'història. Mirar-los a ells, a Natividad i a Jose Maria, és contemplar vora un segle d'esdeveniments que han marcat el món, tal com el coneixem hui en dia. La fi de la primera guerra mundial, l'arribada de la segona... innovacions com els coets espacials o la primera televisió. Natividad i Jose Maria han estat ahí, al mateix temps que han estat en una Espanya de monarquies, de repúbliques, de dictadures, de democràcia. Tot allò que podem trobar en un llibre d'història, ells ja ho han conegut.

Però també són també gent del nostre temps, que parlen pel telèfon mòbil, venen a un acte oficial de l'Ajuntament o conversen amb la seua família de tot el que passa en el món hui en dia, en ple 2019.

Els nostres homenatjats tenen moltes coses en comú: els dos són nascuts un mes de març, els dos tenen molt bon caràcter i un cap en excel·lents condicions, i els dos, tenen ja la sort de poder gaudir dels seus besnéts.

JOSE MARIA VIDAL ALBELLA

Jose Maria Vidal Albella va nèixer en març de 1922. Això és el que diu al seu carnet d'identitat, encara que tots els que el coneixen diuen que mentalment és com si encara tinguera 30 anys. Jove d'ànim i de caràcter, l'únic que desvela el pas del temps és el seu gaiato.

Jose Maria és vila-realenc de soca i segur que les festes de Sant Pasqual les ha viscut sempre amb molta intensitat i alegria. I és que el nom del nostre patró té una presència fonamental a la seua família. Els pares de Jose Maria eren Pasqual i Pasqualeta, i els seus germans, Pasqual, Pasqualeta i Inés. Així que el dia del patró era també un dia d'alegria familiar a casa de Jose Maria. Més avant, ell mateixa fa formar la seua pròpia família, amb Carmen, amb qui va tenir dos fills, Pepe i Carmen.

Jose Maria sempre ha sigut un home molt treballador, un exemple d'esforç i de constància que sempre ho ha donat tot per la seua família. S'ha dedicat al camió, en el sector agrícola fonamentalment, fins que es va jubilar. Potser per això, perquè sempre ha estat en continu moviment, anant d'ací cap allà, després de jubilar-se es va bolcar en una afició amb la qual tampoc parava quiet: la d'eixir amb la bicicleta. Amb els seus amics i companys ha estat anys disfrutant de l'afició de les dues rodes, i per què no dir-ho, de la recompensa que és un bon esmorzaret a Eslida després de molts quilòmetres!!

Junt a la bicicleta, l'altra cosa que més li agrada a Jose Maria és el futbol. Primer era del Barça, però amb el temps es va fer soci del Villarreal, un equip que porta en el cor com tots els vila-realencs i vila-realencues. Com a soci, ha disfrutat molts anys d'anar a vore als partits al camp; han sigut molts caps de setmana vivint l'emoció de l'equip groguet a l'estadi, encara que hui segueix disfrutant del Villarreal veient el partit des de la tranquil·litat de casa.

En eixa casa, Jose Maria troba tot l'afecte, l'amor i les atencions que li fan falta. Mig any el passa amb Carmen, i mig any amb Pepe. Els dos el cuiden amorosament i per a ells és un orgull seguir fent-lo. I és que Jose Maria es d'aquelles persones que es fan de voler. És un home que manté el mateix caràcter de la joventut, amb una personalitat encantadora i cordial que posa facilitats per a tot.

Al llarg d'este temps, la família ha anat creixent, amb cinc néts: Neus, Marta, Víctor, Blanca i Ignasi, i amb dos besnéts, Sergi i Martina. Tots ells li proporcionen molta alegria, i si porta un bitllet a la cartera, li'l dóna generosament als nets. De la seua besnéta menuda el separen quasi 97 anys, perquè Martina sols té cinc mesos, però ja és la nova ànima de la casa. I amb Sergi, que als seus dos anys i mig, ja és més conscient de les coses que l'envolten, es diverteix "*pegant-li un tomet al cap*" per fer-li gràcia al xiquet.

Un detall que dóna bona idea del caràcter de Jose Maria, a qui felicitem en nom de tota la ciutat per eixos 97 anys tan ben portats.

NATIVIDAD CUBEDO BORT

Natividad Cubedo Bort té 99 anys però és una dona plena d'energia, que contagia entusiasme i bon humor a tots aquells que l'envolten. Este març ha celebrat quasi un segle des que va nàixer a Vila-real, filla de Francisco Cubedo Nebot i Maria Bort Font, i amb les seues tres germanes Conxita, Maria i Carmen. Anys després, Natividad es va casar amb Josep Pascual Manzanet,

amb qui va tindre dues filles, Nati i Carmen. Nati li va donar dos nets, Juan i Xavi. Dóna la casualitat que Xavi és el nostre tinent d'alcalde, a qui aprofite també per felicitar per la sort de poder gaudir d'una àvia com Natividad i li agraiisc també públicament tota la feina feta durant estos vuit anys. La teua àvia, Xavi, pot estar ben orgullosa de tu.

Com ho està, segur, d'Oriol, el seu primer besnét, que este cap de setmana farà els sis mesets i que és l'alegria de la casa. El més jovenet de la casa i la més major reunits en una llar familiar que sempre està plena de gent i d'anècdotes. Encara que a ella no mai li ha agradat que li diguen àvia.

Així que per a tots els de casa, ja siguen fills, néts, o renebodets, és "la tia Nati" o "mare". Una manera de nomenar-la amb molt d'afecte i que demostra que segueix sent la matriarca de la família i el nexxe d'unió de la finca familiar en la que viu i on està envoltada de tots els seus éssers volguts, que la volen i la cuiden.

De menuda, a Natividad els 100 anys li pareixien molt, però ara, que quasi els frega amb els dits, li sembla que no són res. Això sí, de vegades sabem que se'n recorda de sa mare i reflexiona: "*Si me vera ma mare, què pensaria? Diria, esta xiqueta meua, encara va rodant pel món?*".

I és que el bon humor no mai li falta a Natividad. Per això, de joveneta feia teatre amb Els XIII. Tenia molt bona memòria i traïa molt bones notes a l'escola. Segurament que això va fer que poguera aprendre's tan bé els papers de les obres. *La Alcaldesa de la Bernadeta*, *El Sastre Melitón* i fins i tot *Lucifer*, van ser algunes de les històries en les que va participar. En eixa època d'afició al teatre, *La Jòrdina*, com coneixien a Natividad, era una autèntica artista. Un nom heretat del seu rebesavi Jordi i que actualment segueix vigent en la família, que guarda com un tresor els sobrenoms dels ancestres, com *La Jòrdina* o *Les Andrees*.

Eixa memòria tan bona per al teatre, també l'ha tinguda Natividad per a altres facetes de la seua vida. Fins i tot, la seua professora li va recomanar que es fera mestra, però quan es va casa, ja es va bolcar del tot en la seua família. L'economia domèstica sempre ha estat en mans de Natividad, i en ple canvi de la pesseta a l'euro, feia la conversió de moneda de cap. Un cabet privilegiat i un esperit emprenedor que fa que inclús, hui en dia, Natividad als seus 99 anys continue venent taronges a la porta de casa. Ella sol bromejar dient que "*quina llàstima de cervell que tinc, que l'enterraré tot senceret*", perquè en vora un segle no se li ha desgastat ni una miqueta.

Les seues mans encara li permeten disfrutar d'una de les seues grans aficions: fer labor amb el ganxo. Però si hi ha una cosa que vertaderament li segueix apassionant és ser Puríssimera. Un fet que la uneix a les tradicions i manera de ser de Vila-real, una ciutat que no s'entendria sense esta congregació. La Puríssimera de més edat que té Vila-real i, segurament, la que ho viu amb més passió. "*Sóc Puríssimera de cap a peus*", ens ha contat Natividad, qui per a ressaltar com de fort és eixe sentiment diu que, fins i tot, la sang la té blava, com el mantell de la Mare de Déu.

Del passat sols enyora una cosa, que ens hauria de fer reflexionar a tots. I és que Natividad diu que abans la gent reia molt, com diem en castellà 'a carcajadas'. Però ara... ara només ensenyen les dents. Potser tenim massa pressa, o anem estressats o no sabem traure temps per compartir amb la resta. Tal volta hauríem de retrobar-nos amb eixes generacions de gent sana que reia a ple pulmó, sense maldat, contagiant tothom l'alegria. Segur que Natividad, amb la seua saviesa i experiència, ens donaria mil motius perquè tots trobàrem una raó per riure.

Els desitge a tots els ací presents que, al menys en estes festes, tots puguen disfrutar d'un moment així, de riure i felicitat. D'alegria plena. Enhorabona a Natividad i Jose Maria per la seua trajectòria de vida i a les seues famílies per cuidar-los tan bé. Moltes gràcies a tots els assistents i bones festes a tots.